

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی مفهوم بازگشت به خویشتن در نگاه امام خمینی (ره) و دکتر علی شریعتی

محل انتشار:

کنفرانس پژوهش‌های نوین و مدیریت دانش در علوم انسانی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سیداحمد حسینی - دانشجوی کارشناس ارشد علوم سیاسی

علی محمدی - هییت علمی دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

در بررسی تاریخ تحولات سیاسی- اجتماعی جهان اسلام دو مسیله ی استبداد و استعمار همیشه از موضوعات چالشبرانگیزی بوده که اندیشمندان، روشنفکران، نظریه پردازان و رهبران این کشور را به واکنش کشانده است. درکشاکش بین این دو مسیله و همچنین گروه‌های نامبره ی فوق مسیله ی هویت و احیای این هویت و بازگشت به هویت خود به نام های هویت اسلام سلفی یا اسلام حقیقی، قابل بحث وجدال و پیگیری بوده و وضع موجود را سنجیده و به دنبال جایگزین کردن وضع آرمانی و وضع مطلوب موردنظرشان بودند. این مفاهیم در تفکر سلفی- تکفیری دچار بازتعریف شده اند و معنای اصلی خود را از دست داده اند. مفهوم با سابقه و پرتطرفدار بازگشت به خویشتن از جمله مهمترین مفاهیم محوری در این نحله فکری است. موضوع بازگشت به خویشتن در اندیشه اسلامی، می توان گفت: شکل گیری این مفهوم مقارن و متأثر از سلطه استعمار و نوعی بحران هویت در جوامع اسلامی است. این از خود بیگانگی است، در واقع تسخیر شدن هویت و سوژه مسلمان، توسط تمدن غرب است. تسخیر شدن توسط دیگری اروپایی که ما را از خودمان تهی می کند. ذهن و سوژه مسلمان یا جهان اسلام مسخر دیگری خودش می شود. یعنی ما از حالت سوژه بودن خودمان خارج می شویم و به ابژه غرب مبدل میگردیم. برای فهم بیشتر این موضوع نگاه دو اندیشمند معاصر را مورد بررسی قرار میدهم، امامخمینی (ره) و دکتر علی شریعتی که خواستار برگشت انسانها به خود شدند و در این بین تفاوت‌های چشمگیری هم در مبانیرسیدن به این بازگشت وجود دارد، به طوری که در پایان بررسی این اندیشهها دو نوع اسلام در پیش روی ما قرار میگیرد، اسلام سلفی و اسلام واقعی.

کلمات کلیدی:

تطبیقی، مفهوم، بازگشت به خویشتن، امامخمینی، (ره) و دکتر علی شریعتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/651631>

